

20
91

Krajanské listy

Lidový týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

ROČNÍK I.

Redakce a administrace: Łuck, Włodzimierska 66a. (skrz. poczt. 121.)

ČÍSLO 28.

Pod dojmem X. všesokolského sletu.

Něco o spolkové sebekázní.

Spolková sebekázeň jest nutnou zásadou pro zdárnou práci ve spolcích. Proto jest třeba ji často připomínati a zdůrazňovati. Ona jest příčinou jednotnosti a pořádku ve spolkovém hnutí. Dostí široce na toto téma psal v „Zornici“ v Hlídce SČM. p. Nevečeřal. Mnohokrát bývá připomínána členům na spolkových schůzích, ale nikdy nebude zbytečno znova tuto potřebu připomenouti s tím větším dů-

Volni jest v krasu, jak slušně napsal p. J. Malinský z Lucka. Jsme pod stálou vidinou před válkou nám vnucované disciplíny a násilí, opřené na hrůze před úřady. Musíme se státi hodně vyspělými, abychom se dovedli podržiti námi samými vytvořeném pořádku. Také není možno o nás říci, že bychom neměli organizačního smyslu. Vizme příklad v X. všesokolském sletu, který vzbudil podív i u nejkulturnějších národů Anglie, Francie, delegáti kterých těžce pochopovali, že toto vše mohl organisovati pouze dobrovolný spolek, prodchnutý národní ideou a spoutaný železnou sebekázní.

Toliko zlí a egoističtí jednotlivci nemají zájem na spolkových věcech, ani národních problémech. Na podobné lidi jsme nehleděli v minulosti a ani v budoucnu hleděti nemůžeme. Takové naložíme do „košíny“ a povežeme, jak tréfně to napsal v tomto listě p. J. Parma. Jsou zde ještě lidé poctiví, lidé dobré vůle — kteří bohužel dosud, snad pro „vezdejší“ starosti, si neuvědomili dosahu spolkového a národního života. Spolek — toť síla, a síla jest v jednotnosti. Jednotnost často rozbíjí vedoucí spolkové osobnosti, pracující z osobních a ctižádostivých úmyslů. Takoví lidé se nemohou nikdy zmociti na potřebnou autoritu, která jest nezbytná u vedoucích spolkových osobností a která jest podmíněna a opřena o důvěru členů. Pravdivé a nekompromisní jednání četných funkcionářů přivodí důvěru — tuto potřebnou autoritu, která jednotí naše síly. Toť cela záhada spolkové sebekázně. Kdo v sebekázní vidí omezování své svobody neb ponižování svého já a pustí se sám do řízení spolkových věcí na úkor vyvolených činitelů, ve vědomí, že on jedině sám vše nejlépe umí a vykoná, ten škodí spolkovi a svými silami zbytečně plýtvá. A jaká škoda všech sil vy-

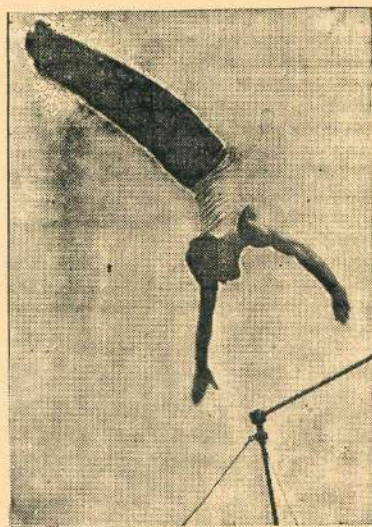
plýtvaných nadarmo. Kdyby naše srahy vyplývané jednotlivci, měly určitý cíl, nepůsobily by na náš život zpátečnický. Jednotlivec bez cíle, třeba i při dobré vůli, více škodí než prospívá. A tu jest třeba, aby naše mládež v prvé řadě dokázala ve spolcích svůj smysl pro kázeň; tím našemu životu spolkovému tak i veřejnému velmi prospěje.

VI. Šimůnek.

Svátek zemědělců v Polsku.

Na den 15. srpna připadá svátek zemědělců v Polsku, kteří jsou politicky organisováni v Ludové straně. V tomto dni budou pořádány rozsáhlé manifestace této strany, která se v poslední době dožaduje většího uprávnění na spoližení státu a která bojuje o lepší budoucnost všech zemědělců v Polsku.

Ke dni svého kongresu vydala strana provolání, v němž poukazuje na zásluhy polského venkova v osvobozovací akci Polska a zdůrazňuje, že se stát musí vždy opírat na nejširších zemědělských masách, reprezentujících velkou většinu obyvatelstva Polské republiky.

razem, čím jsou naše spolkové úkony zodpovědnější a vážnější.

Spolková sebekázeň jest základním zákonem organizačním, kterému se musí podrobiti každý člen, má-li býti dosaženo určeného cíle. Spolek bez pořádku není spolkem vůbec, jest chaosem, kde jeden člen paralisuje činnost druhého. Však proto jsou dobrovolné spolky dobře prosperující považovány za korunu demokratické a kulturní společnosti. Tedy hlavně dobrovolná služba spolková, spoutaná uvědomělou sebekázní, jest dobrým svědectvím o výši duševní vyspělosti jednotlivců i celé společnosti. Naproti tomu budíž známo, že v nevyspělých a málo kulturních vesnicích, žádná spolková práce se nedáří.

Naše československá větev na

Nechceme, ale musíme...

Ještě jednou — tentokrát naposledy — prodlužujeme soutěž „Krajanských Listů“. Děje se tak proto, že několik našich soutěžících, reflektujících na I. cenu, má stejný počet novézískaných odběratelů. Bohužel, jedním radiopřijímačem nemůžeme všechny tyto soutěžící podělit a doufajíc, že přičiněním některého soutěžícího vznikne nějaký rozdíl, **prodlužujeme soutěž do 15. srpna.**

Redakce.

Mostecká věž.

Procházeli jste se o Slatě na těchto místech!

J. V. Mojl:

ÚVAHY PRO LETOŠNÍ ŽNĚ.

Tak máme žně! Každý s radostí hledí na to své pole vlnících se klasů, které slibují dobrou úrodu; pouze malý mráček přelétne v myšlence našeho rolníka: „aby do toho ještě v poslední chvíli nic nepřišlo a vše se dostalo pěkně v suchu do stodoly“.

U nás na Volyni je stav obilí dosti pěkný, slámy bude dosti a zrna také. Mnohde jsem však slyšel povzdechy, že zase obilí bude laciné. Bohužel, tady jsme zase u té ožehavé otázky. —

Byl jsem letos v Gdyni, je tam hezkých pár kilometrů cesty. Pokud jsem mohl zrskem zachytit, počínaje od Klevaně, všude samé pisky a na nich pouze žito a brambory, pšenice řídko, jakož i ječmen a oves. Žito malé, ubohé. Soudím, že je tam už po žních, protože místy bylo žito hodně podeschlé.

Připomenou-li si východ (Polesi) a západ (Karpaty, Halič a j.) vidíme, že pouze naše Volyn, Poznaň a kus Pomorí jsou země, kde se úspěšně pěstuje obilí. Tyto kraje zásobují celý polský stát vedle dovozu z ciziny.

V důsledku léta definice vtrá se otázka, jak to může být, že obilí má v posledních letech tak nízkou cenu? To by však nebylo ještě tak nehorší, neboť už jsme tomu zvyklí, ale **bolí nás ty nešťalé ceny obilí. Když se obilí kdesi „nahoře“ trochu zvedne tak máme pino překupníků, kteří nás vykořisťují až běda.** Mnohdy si hospodář neví rady. — „Mám dáti, nemám?“ myslí si, „možná že to připlatí.“ Zdrží se jeden, dva, více rolníků a tu máš, cena zase spadla a tak **rolník skutečně musí být velkým umělcem, aby dovedl prodati dobře svůj přebytek.**

Tohle je ta nejožehavější otázka, která přímo křičí po nápravě. V poslední době proběhla denním lískem zpráva, že lidová „zemědělská“ strana u nás v Polsku žádá vládu o obilní monopol, jaký je v Československu. Dojde k tomu? Je to ještě otázka budoucnosti.

Jde mi na myšlenku článku redaktora Rejzka „Jalá do družstevního života.“ tohle je zdravá myšlenka, která při trochu dobré vůli by se dala uskutečnit. To by nám rolníkům mohlo pomoci. Rozhodně bych soudil, že by to bylo dobré, abychom se připojili k takové organizaci jako je „Spolem“, neboť tak bychom mohli dříve dojít cíle z důvodu toho, že se na podobný krok sami neodvážíme, a kdyby, tak to bude trvat dlouhá léta. Pravím tak prostě z toho důvodu, že **stavíme tak hospodářskou školu již několik let a pořád ji nemáme.**

Proto je stav našeho rolníka bezútešný. Z pole sebereme, ale jak bude dáta? **Budeme zase hrřížkou v rukou kupců a překupníků, kteří mnohokrát se nad naši bezmocnost smějí a vykořisťují z našich mizolů a potom velké sumy?**

Každý z nás si jistě uvědomujeme, že **hospodář to je hlavní tepna státu. Nemá-li rolník nemá ani dělník, nemá nikdo.**

Můj přítel z ČSR. mi mezi jiným píše: „**Je-li u vás (Dokončení na str. 4.)**

Ve volné chvíli

K. G. Prokšová:

Po nedělním kázání.

(Pokračování)

Náhle spatřil, že jedna z mladých selských žen, která dosud stála u dveří, pokročila blíže až před kazatelnu a, za ní ještě několik jejích družek, učinilo stejné. Uprčely oči na kněze, dychtivě naslouchající jeho výkladu. Páter Ambrož poznal mladou Havlovou, o níž slyšával, že je výborná hospodyně, že však utiskuje sedlákovy rodiče na výměnku a přeje pouze svým v sousední obci. Každou neděli musí muž zapřáhnout a jedou k nim na návštěvu, kdežto pro ty dva starostky doma pozornosti žádné neměli.

Žena úhledná, s bystrými, černými očima, dobrácké tváře — kde se v ní jen bere taková tvrdost? — myslí si páter Ambrož a vída, jak mu očima na ústech visí, hned na její srdce

zaútočil, aby jeho kázání nevyznělo naprázdno. Prece má tedy pozorné posluchače a dojmeli jen jediného z nich, dobré semé nepadlo na skálu...

„Žena je večeře muže ne aby mu vládla, ale aby mírnila jeho tvrdost a připomínala mu, je-li třeba, spravedlnost. Aby nikdo nebyl zkrácen, aby nikomu nebylo ubližováno, aby se každý cítil bezpečný a v právu v takové domácnosti. Dobrá žena cítí mužovy rodiče a nabádá také muže, aby v účtě k rodičům na výměnku neochaboval. Co trpkosti a hoře bývá v těch nízkých světničkách, co utajovaných slzí v očích výměnkářů nad tvrdým, nevděčným chováním dětí. Tu je mladá žena na místě, aby slzy stírala, muže k rodičům úžeji při-

blížila a ne ho od nich nadobro odtrhla. Představte si jen, že vaše děti vás budou přehlížet, hrubě se k vám chovat, čekat na vaši smrt.“

Havlová měla dojem, že páter Ambrož mluví pouze k ní. Už se na něho tak zpřima nedívala, ale oči sklopila při mnohém jeho slovu. A náhle viděl dobrý páter, že Havlová pláče, tiše ale doopravdy, jako obráčený hřišník.

Nemylil se. Jedna ovečka byla zachráněna. Kázání splnilo své poslání i když tři čtvrtiny věřících spalo.

Mladá Havlová příběhla domů a ani chvíli neležela s dobrým předsevzetím. Věděla, že se stane se zdrží na hřbitově se káři stojí. A prece to bylo dřívější cestou než všechny věci, všeko-likrát odpočívát, že se možná vrátí z daleké cesty do ko-

stela až s večerem, protože obyčejně vyčkají už také odpoledního pozehnání.

Váhavě vešla mladá selka do výměnkářské světničky. Inu, bylo to tam chudobné, dusné a zašlé. Starí už k níjaké práci nebyli, už ani si nemohli světničku vyběliti, trpice oba závratí. Na vydrhnutí země také už stařena nestačila. Tak to tu vypadalo až příliš nevládně, skoro odpudivě. V truhlíku u kamen bylo trochu posbiraného odpadkového dříví, na kamelech po hrnečku kávy a v hadříku zabalený skrojek tvrdého chleba. A pro tenhle „blahobyť“ se Havlová na ně nepřejicně dívala a přiměla i muže, aby v starých, udřených rodičích viděl těžké břímě. Vzpomněla si, jak se starý otec v zimě plížival tiše pod kůlnu pro trochu drobného dříví, aby si trochu na výměnku zatopili. Nikdy se neodvážil vzít z hranice pěkného, polenového dříví, které jediné mohlo dát teplo. To proto, aby neřekli, že jich mnoho vyměň- stáři se zdrží na hřbitově se káři stojí. A prece to bylo dřívější cestou než všechny věci, všeko-likrát odpočívát, že se možná vrátí z daleké cesty do ko-

(Dokončení příště.)

Co nového ve světě.

Ministr zahr. Beck navštívil polského komisaře v Gdansk, Chodackého.

V Polsku je velké rozhořčení nad zprávou, že Německo zakázalo na území Opolském v H. r. Slezsku pouliční prodej polských listů.

Ministr Beck měl dlouhou peradu s franc. velvyslancem ve Varšavě Noelem.

Po nejrychlejší parcelaci německé půdy v zapad. polských provinciích volá opoziční sjednocená strana lidová, která upovídá na Pomocí četná selská shromáždění.

Anglický král Jiří VI. v Paříži.

Návštěva tato zdokumentovala a ještě více zesílila přátelský poměr obou států, které se bezesporně v poslední době velmi zaskožily o udržení mírové rovnováhy ve střední Evropě.

Jiří VI. a Lebrun zastupují 540 milionů demokratických občanů. Ví to Berlin?

Návštěva anglického krále Jiřího VI. byla důkazem, že nikdy Anglie nebyla tak spojena a sjednocena s Francií, jako tentokrát, a že nikdy nešla ve svých projevech i akcích v evropských otázkách tak daleko jako tentokrát. Je to nečekaný pokrok proti éram Gravů nebo Lloydů Georgeů. Král přichází, aby počítal a ukázal doložit tuto solidaritu dvou říší, mluvících jménem 90 milionů Evropanů a 450 milionů zamorských občanů, představujících nejmocnější sílu hmotnou i duchovní v civilisovaném světě a odhodlaných uhájití mír, svobodu v politickou, sociální a intelektuální i jakož i respekt práv svobodných národů.

Hitler nabízí Československu pakt o neútočení.

Jak oznamují časopisy, nabízí prý Hitler Československu pakt o neútočení na dobu od 3 do 5 let. Za to by se měla ČSR. státi neutrálním státem jako Belgie. Hlavní podmínkou Německa je, aby Československo přerušilo svou smlouvu o vzájemné pomoci se sovětským Ruskem.

Němci opevňují západní hranice.

Podle listu „Yorkshirepost“ Němci opevňují na zapadu své hranice proti francouzské Maginotově linii. Přispíšení těchto opevňovacích prací se prý děje v důsledku jasného stanoviska Francie k Československu, jemuž slíbila pomoc za všech okolností. — Mimo to Němci taktéž budují pohraniční ope-

nění podél hranic švýcarských a belgických.

Rumunská královna-matka Marie zemře a v pondělí večer ve věku 63 let. Podle poslední vůle zesnulé královny bylo její srdce uloženo v urně na zámku Balcicu na pobřeží Černého moře, oblíbeném to letovisku zesulé.

Maďarský premier Imredy a zahr. ministr Kanya navštívili Řím. K jejich rozmluvě s Musolinim politické krubhy míní, že Itálie se pokoušela dáti konkrétní formu sblížení mezi Maďarskem a Jugoslavií. Jednalo-li se o sblížení Itálie s Maďarskem pak prý nikoliv na újem Německa.

V těchto dnech byla slavnostně podepsána v Buenos Aires úmluva o míru a přátelství mezi republikami Bolívií a Paraguayi. Stalo se tak za přítomnosti argentinského presidenta Ortize, zahraničních ministrů argentinského, bolívijského a paraguayského, delegátů prostřednických zemí, členů vlády, diplomatického sboru a vysokých činitelů interesovaných států.

Hrozná situace na mandžuských hranicích.

Na Dálném východě došlo v minulém týdnu k novému vážnému střetnutí zájmů SSSR se zájmy Japonska. V sovětsko-mandžuském pohraničí obsadilo sovětské vojsko část výšiny Čchufengu. Japonské úřední zprávy tvrdí, že sovětské oddíly stojí na území státu Mandžukuo, naproti tomu sovětské zprávy prohlašují, že jde o pásmo, které patří sovětskému svazu. Atmosféra na hranicích Mandžukua se ozračuje za nanejvýše hroznou. Úřady pověřené hlášením hranic Mandžukua a Koreje žádají okamžité evakuování sovětského vojska z řečeného místa a hrozí jinak okamžitou rozhodnou vojenskou akcí. Jednání mezi sovětskými a mandžuskými úřady o mírumilovné vyřízení případu bylo přerušeno.

Španělských letadel přeletělo 23 t. m. francouzské hranice a kroužilo nad franc. územím. Francouzská protiletadla baterie přinutila letadla k návratu.

Gen. Franco dále postupuje

O výsledcích posledních bojů ve Španělsku znamuje hlavní stan gen. Franca, že nacionalisté postupují na estramadurské frontě v sektoru Guadiera do hloubky 10 km a v úseku Sierra de Mesequera obsadili vesnici Monte Ru-

bio. Dále se oznamuje, že Francovo vojsko obsadilo osady Higueras a Benafer na castellonské frontě. Republikánské ministerstvo nár. obrany sděluje naproti tomu, že na levantské frontě dobylo vládní vojsko znovu Cerro Gruz. Za bombardování v pásmu Viver Jerica ke kterému se spojilo 75 franc. vých. letounů, zabila veliká puma 38 uprchlíků, mezi nimi ženy, děti a starce.

Nacionalistická letadla bombardovala přístav Torre Vieja v provincii Alicante. Letadla poté ostřelovala z kulometů cestu z Torre Vieja do Alicante. V Torre Vieja bylo bombardováním zničeno 6 domů a raněno 11 osob.

Čínská vláda opustila Hankou a přenáší se do Čung-King v prov. Sečuan.

Japonsko použije síly.

Japonský velvyslanec v Moskvě Šigemitsu, doručil sově. vládě odpověď na zamítnutí japonského protestu v záležitosti mandžursko-sovětského konfliktu. Japonská odpověď zdůrazňuje, že sově. vláda musí odvolati vojsko z pohraničního území. V opačném případě Japonsko použije síly.

OD TÝDNE K TÝDNU.

Ve státě Washington se stále zoufale bojuje s požárem, který vypukl v tamních leších před 15 dny a na severozápadě státu zničil již 35.000 ha porostu. Jsou obavy, že se čím rozšíří na další lesy a že tím bude poškozeno také jedno město v kraji. Obrovský lesní požár se rozšířil i do státu Oregon a zachvátil i lesy britské Kolumbie, kde úplně zničil vesnici Fernes Landing. Plameeny ohrožují i Comox, kde jest uskladněno asi 18 milionů metrů stavebního dřeva. V Oregonu přišly o život tři osoby. Požár, jak se sděluje, vznikl sabotáží.

Oheň v Lucku.

V noci ze dne 18. na 19. července vypukl oheň v truhlářské dílně Aleks. Galkowského v ulici Ułańskiej. Oheň se rychle rozšířil a vžňaly se sousední garáže, v nichž se nacházely auta. Seběhnuvší se lid vytlačil dva autobusy a jedno auto osobní. Další tři autobusy shořely.

Hrozná katastrofa polského letadla.

22. t. m. udála se strašná katastrofa polského letadla leteckého ze Lvova přes Czerniowce do Bukureštu. Asi 40 km na východ od Kimpolognu se náhle letadlo zřítilo s výše 2

tisíce metrů a všech 14 osob (11 cestujících a tři muži posádky) zahynulo. Příčina katastrofy nebyla dosud ještě zjištěna.

Chtěla pověsit vlastní děcko.

Dělnice Anna Poddubna z Alexandrie u Rovna, chtěla se zbavit nemanželské tříleté dcerušky, aby se mohla provdat. V důsledku toho zanesla děcko do sousední vísy Kamenné Hory a tam jej pověsila na plot. Děcko však bylo včas zahlédnuto lidmi a zachráněno. A „maminka“ putovala do vězení.

V Sosnovicích důlní neštěstí.

Pohyben půdy bylo v šachtě hluboké 300 m zasypano 5 horníků. Záchranné práce trvaly po celou noc, bylo však možno vyprostiti z dolu pouze dva těžce zraněné horníky. Ostatní při katastrofě zahynuli. Taktéž bylo zasypano na dole Wawell v Rudě v polském Horním Slezsku čířesem země 12 horníků. Záchranné práce byly okamžitě zahájeny a 11 horníků, pouze lehce zraněných bylo zachráněno. Jeden horník přišel o život.

Zemětřesení v Řecku.

V minulém týdnu bylo Řekko postihnuto zemětřesením, které si vyžádalo 50 lidských životů; počítá se však ještě s dalšími oběťmi. Zemětřesení postihlo nejméně 8 vesnic v okolí Orapu. Vesnice Halkusie zmizela téměř celá s povrchu propadnuvši se do velké trhliny země.

Kráže slepic.

Josefu Šubankovi v čes. Mirohošti u Dubna byly ukradeny slepice. Pátřáním odhalen pachatel, pocházející z tytéž vesnice. Sergej Kandybal, tento „milovník cizích slepic“ byl okamžitě uvězněn.

Ze Sedmíhran.

Dne 11. VII t. r. konal se pohřeb Jana Berana, zemřelého 10. VII t. r. v stáří 57 let. Zemřel byl vzorným a poctivým občanem a každému dobrým rádcem. Taktéž byl vzorným členem ČMŠ., ale nevyčlelitelná choroba za krátký čas podryla jeho zdraví. Ne jen naše vesnička, ale i v okolí každý znal jeho dobrotu a poctivost a proto jej také přišli doprovodit na hřbitov.

Čest budí jeho památka a vědomí, že poctivě vykonal svou pozemskou pout a sílí pozůstalou po něm truchlící rodinu.

V. A.

Listárna redakce.

J. Ž., Sienkiewičowka. — Vaš článek umístíme v příštím čísle.

A. K., Hlínsko. — Těšme se na Vaši spolupráci. Zaslane použijeme.

F. G., Ozerany. — Prosíme, abyste na podobné téma psal častěji, ale kratší články. Děkujeme.

V. L., Moskovština. — Vaše věc je dobrá, jen častěji.

O LETOŠNÍ VÝPRAVĚ VOLYŇSKÝCH ČECHŮ NA X. VŠESOKOLSKÝ SLET V PRAZE.

Dne 28. VI. t. r. naše výprava vyjela ze Zdobunova jako z hlavního místa srazu. Ostatní osoby nasedaly v Mirohošti a Dubné. O půl šesté hodiny odpoledne naše výprava v počtu 341 osob vyjela z Dubna směrem na Lvov. Odtud pokračujeme v jízdě přes Malopolsko, až ráno na druhý den o 8 hod. jsme v pohraniční stanici Zebřidovicích. Po vykonání celních formalit přisedáme na zvláštní československý udekorovaný vlak, který již na nás čekal. V první čs. stanici Petrovicích nás srdečně vítají místní korporace a tamější Sokol, následují proslovy vedoucích činovníků jednoty a výpravy. Na zakončení hudba hraje státní hymny. Nejedno oko se zarsosilo pod dojmem vřelého uvítání. Ne-

vratu do Polska, neboť čas kvapil a žně jsou již na prahu. Proto dne 10. VII. t. r. srdečně jsme se rozloučili s p. p. Frydrychem a Švihovským o 22. hod. večer a z tohotéž nádraží podnikli jsme zpáteční cestu do své druhé otciny, Polska. Směr zpáteční cesty byl jiný než cesta do CSR. Ubírali jsme se směrem Brno—Košice—Bratislava—Lavočne. V Brně výprava se zdržela celý den. Někteří z členů výpravy pozůstali si prohlédnouti Brno — hlavní město Moravy, jiní jeli se podívati na Macochu, jednotlivci zas navštívili Zlín, město, o kterém se teď tak mnoho mluví a píše. Skutečně, vše co se tam vidělo, mocně zapůsobilo na každého. Zde jsme obdivovali sílu, vůli, energii, charakter,

lesem, aneb vysoko trčely mohutné skály a pastvicka. Sem tam vidíme chudé poličko s úplně zeleným obilím — tam rozhodně ještě brzy nenastanou žně. Čím blíže k polské hranici, tím krajina je vyšší, je k spozorování jak náš vlak neustále jede výš a výš. Vidíme kostely, cirkve a vesničky vždy většinou v údolí. Všude kolem nás skály, proto projždíme až čtyřikrát tuneli, poslední je dlouhý 1750 m. Na druhé straně za tunelem jsme již v Polsku. Přijždíme za chvíli do Lavočného, kde zdvořilí celníci vykonávají revisi, která dopadá dobře. Po dvouhodinné zastávce jeli jsme dál na Stryj. Cesta rychle ubíhala. Jsme již většinou všichni unaveni, mnohý poddřimuje. Bylo k spozorování, že jedeme

zasloužilým dílem, kdybyste se počali organizovat po našem způsobu družstevně.“ —

V poslední době se vyskytuje otázka hospodářských dělníků, bez kterých se málo který náš rolník obejde a kteří si staví úžasné podmínky, spoléhající a opírající se na jakýsi spolek „rolních i lesných pracovníků“, který diktuje rolníkům jak má zacházet s dělníkem. Některé podmínky jsou správné, bohužel většina jich je nemožných. Na př. osmihodinová doba se nedá v hospodářství praktikovat, to jest úplně nemožné; rolník musí být poslušen zákonu přírody. Dále, diktovati ceny rolníkům je také nemožné, neboť které hospodářství by mohlo existovati, kdyby mělo platiti někdy i třem dělníkům po 30 — 40 zl. měsíčně? To je nemožné!

Podobná ústava není ovšem zákonem nařízena, bohužel, podobné nařízení vydává sama tato zmíněná organizace. V této věci by se dalo zakročení sružením našich rolníků. Nám rolníkům každý diktuje ceny, za obilí, za produkty, které rolník potřebuje a jiné. Jen my nemůžeme a nesmíme žádnému své ceny sami stanoviti. A to jen proto, že jsme roztržiti, táhneme za všemi stranami jen ne za svoji. Měli bychom se pozastaviti nad tím, neb už je na to čas. Hlavně pak proto, že nyní „Krajanské Listy“ nám v této otázce podávají pomocnou ruku. Měli bychom zklamati naše redaktory, kteří nám jdou vstříc? — Ne! To se nesmi státi! Zanechme planého mluvení a „štípání se mezi sebou“ a ukažeťme činy.

Ano! Činy chceme! —

Zahranici tisk o X. všesokolském sletu.

Slet se rozvinul v největší s'avaost, jakou kdy viděl slovanský svět a vůbec i z nejlepších, jaké vůbec kdy některý národ se dočkal.

(Lublaňské „Jutro.“)

Zástupy a demonstrace nebyly jen dojemné samy o sobě, ale byly výrazem hluboké rozhodnosti Čechů k obraně. Bude-li třeba, Češi budou bojovat.

(Anglický „News Cronicle“.)

Demokratický duch, který proniká celou Československou republiku, at' mluví s presidentem nebo evangelickým pastorem na zapadlé vesnici slovanské, neleká se německých hrozeb. Češi jsou pevní a rozhodní.

(Belgický „Le Peuple.“)

Nikdy, ani v létě r. 1914, kdy se rozpoutala válka o osvobození národů, nebylo možno pozorovati tak jednomyslnou účast národa v manifestaci, projevující vůli a odhodlanost. A tím silnější jsou dojmy, když tato manifestace vychází z národa vyrovnaného, skoupého na entusiasmus, naučivšího se čekat i připravovati svoji budoucnost s trpělivostí, cizí naší bezprostřední povaze.

(Bukureštská „Romania.“)

Prodá se dobře zařízené hospodářství, ve výměře 14 ha. Podmínky sdělí: Karel Kratochvil, kol. Mirotin, pocz. Korostova.

Chrám U křižovníků.

jeden si vzpoměl, že vstupuje na tu půdu, odkud pocházejí jeho rodiče, vzpomněl si bezděky na svou dřívější otcinu a nemohl se ubrániti pohnutí. Jedeme průmyslovým krajem, všude les kominů, závodů, hutí, různých skladů, mlýnů, nejvíce družstevních. Do Prahy výprava přijela 29. VI. odpoledne o 7 hod na Masarykovo nádraží, kde ji vřelými slovy vítali p. p. Zyk a V. Švihovský. První z pánů je starostou Zahranici župy, druhý známý pracovník a obětavý příznivec české Volyně, náš hlinský rodák. Po přivítání kapela hraje státní hymny a za nadšeného jáсотu a spontánního vítání pražanů výprava se ubírala hlavními ulicemi na místo ubytování do školních budov v Legerově ulici. V první budově zůstali umístěni mužové, v druhé ženy.

Dny 30. VI. 1. a 2. VII. byly věnovány prohlídce Prahy. Vycházelo se o 8 hod. ráno, vrátilo se často až o 10 hod. 24. Po zběžném prohlédnutí Prahy následovaly hlavní dny sokolského sletu. Každý z nás dle možnosti navštívil ten jediný podnik aspoň jedenkrát aneb dvakrát, odnášeje si dojmy, které tak mohutně zapůsobily, že je opravdu bude těžko důkladně popsat. Jen to nutno konstatovati, že opravdu Sokolstvo jest miláčkem československého národa, co zadokumentovaly ohromné návštěvy a účast pana presidenta Beneše s chotí ve všechny hlavní dny sletu. Jak nám tam v milé a pohostinné Praze nebylo příjemné, když se muselo pomyslet o ná-

pracovitost a český důmysl, který dokázal vytvořiti jedinečné dílo v celé Evropě, dílo známé celému světu, podnik, jehož prodejny jsou ve všech největších střediskách celého světa a hnedle v každé větší osadě v CSR. Prohlédnuto zběžně celý Zlín, význačné budovy, památník musem zemědělského Bat, největší bio ve střední Evropě, viděti jsme studijní ústavy, mrakodrapy, nemocnice, nádherné školy, krásné široké asfaltové silnice, prokapané kanály, železnice, lodě, letadla atd. Jeho podniky se neustále rozšiřují. V okolí Bata stávi školy, sokolovny a silnice. To vše jest majetek Bati, který před válkou byl neznámý a teď, kde se rozkládá 40.000 město, tam se nacházela ubohá nikomu neznámá veska. Na druhý den pokračováno v další jízdě do Bratislavy, hlavního města p'avného Slovenska. Toto pěkné město, největší český přístav nad starým a mohutným Dunajem, může se pochlubití jednou nádhernou budovou, mrakodrapem, ale bohužel na ulicích a v obchodech slyšeli jsme mnohem více němčiny než drahé češtiny. Z Bratislavy se jelo dále přes Slovensko a Podkarpatskou Rus. Cesta nám skýtala báječné pohledy: vysoké a nízké břehy, porostlé borovými lesy, hory vřivnacíci vysoko nad krajem; viděti jsme docela i hory pokryté sněhem. lněd se to také dalo cítit: vzduch byl mnohem chladnější a nejedem z nas ve vlaku pocítil změnu teplotury. Krajina před námi neustále velice malebná: vysoké stráně pokryté

průmyslovým krajem Malopolska. Všude komíny, závody, pěkné budovy a dosti dobrá úroda. Ve Lvově jsme předsedli na druhý, pohodlnější vlak, ale přeplněný a o 4 hod. ráno byli jsme zase na Dubenském. Během 14 dnů mnoho jsme viděli a poznali, byli jsme svědky za jakých podmínek žijí Češi v CSR. viděti jsme vyjmečnou kázeň a vytrvalost sokolů, byli jsme svědky nadšení a odhodlanosti bránit svou otcinu. Po tom všem přijždeme domů, hluboce přesvědčení, že Češi opravdu mají rádi veskeré slovans'tvo, že touží po dobrých sousedských stycích s naším státem polským. Naše díky patří především našim úřadům za dovození na tak hromadný výjezd do zahraničí. Děkuje rovněž srdečně všem v CSR. za milé přijetí. Taktěž děkuje i vedoucímu naší výpravy p. M. Kholovi ze Zdobunova, který cele se věnoval vyřízení formalnosti, spojených z uskutečněním té největší výpravy z Volyně. Pitel.

Úvahy pro letošní žně.

(Dokonění ze str. 2.)

na Volyni asi 30.000 českých zemědělců, je dosti smutné konstatovati, že veskerý obchod zemědělskými výrobky je v rukách Židů a bylo by pro vás skutečně velmi

Naše volyňské sokolské jednoty o X. všesokolském sletě v Praze.

IL. okrsek zahraniční župy s náčelníkem J. Perným ve svém letošním zájezdu do ČSR. živě se zúčastnil veřejného cvičení o hlavních sletových dnech; vybrané družstvo z jednot se pak zúčastnilo také závodů ČOS. Dne 2. VII. t. r. konány obecné závody středního oddílu v největší tělocvičně Aráma (vedle stadionu). Předsestavením vyznačeno 7 osob k závodům: 6 osob z Volyně, 1 osobu z Berlína. V závodech cvičeno desetiboj, v což vcházela lehká atletika, cvičení na náhadi a prostná. Následující členové se umístili dle pořadí obdržících bodů: 1. Gabriel J., Straklov, 2. Linhart J., Berlín. 3. Zahradka, Rovno, 4. Martinek V., Kvasilov, 5. J. Perný, Kvasilov 6. Boček J., Mirohošť, 7. Valášek A., Straklov. Z cvičenců, jež dosáhli 90 proc. bodů dosažitelných, obdrželi medaile, ostatní diplomy. Dle toho medail obdržel J. Gabriel ze Straklova. Po návratě do své jednoty vítězové

**Čtěte, předplácejte
a rozšiřujte
„Krajské Listy“**

VI. Brouček.

Pro milou.

(Dokončení.)

Tam v rohu v kostelíku, dvě červených ořívků dávalo jí osten do srdce. Tisíce, skoro šeptem pronesla sv. je „ano“ a v tu chvíli povstal v chrámě u dveří huk. To Pepa, bývalý národník nevěsty, zpíval „pod obraz“, ztropil tam výtržnost. Kamarádi jej však vyvedli ven, chlácholice jej přátelskými slovy, ale mluvy nechybělo, aby před chrámem Páně došlo k práci se svatebčanů.

Po oddávkách jelo se k domovu a tam u přeplněných stolů, při plných sklenkách a za zvuku hudby rozproudilo se veselí. I Anička se v kruhu přátel a družek ze svého bolu vzpamatovávala; byla už vdaná a na tamtoho myslit nesměla.

Minulo několik let...

Mladá Zárudka byla už maminkou a vedlo se jí v novém domově neprávě nejhůř. Zvykla okolí, muži, lidem; naučila se zapomínat. Jenom když navštívila rodiče, při pohledu na místa, kde prožila svoje mládí, paměť oživovala. Záruda nebyl zlý. Měl jí rád a třeba byl o celých 10 let starší, dovedl si mladu žinku naklonit. Jinak bylo s Pepíčkem... Ten na svou první lásku nedovedl zapomenout, jinců ne našel a v sklence hleděl utopit svůj žal. A následky nenechaly na sebe

byli srdečně vítáni, odevzdáno jim nádhernou kyticí živých krásných květín s příslušnými proslovy straklovského dorostu.

Místnosti, v kterých byly ubytovány sokolské jednoty Zahraniční župy, skýtaly zajímavý, snad jedinečný pohled. Každou chvíli přicházely cizí osoby a vyhledávaly své přátele a známé mezi členy jednot Zahraniční župy. Každou chvíli bylo slyšet nejen český, ale i cizí jazyk, poněvadž jednoty přijely hnedle ze všech evropských států. Tento slet byl svědectvím, že ačkoliv jsou Češi roztroušeni po celé Evropě, nepamínají na svou dřívější otčinu a důstojně reprezentují české jméno tam daleko za hranicemi. O sletě se všichni hlásili jeden k druhému, sjeli se do matičky Prahy,

Ing. Alois Knotek:

Povinnosti k celku.

(Casová couserie.)

S hořkým povzdechem tvrdím, že mnoho našich na Volyni neběže podílu v záležitostech společných, organizačních, osvětových a kulturních, při buřlavě našeho života. Těch dosud lhotejných, chladných a nevšímavých je dlouhá řada. Chcete snad abych vám je podle abecedy jmenoval? O-

pravdu byste žaslí.

Ti „našinci“ nenescu na svých bedrách židných společných břemen, ani malých obětí ani zádne mravní zodpovědnosti. Oni prostě žijí bez povinností k celku, ku svému národu z něhož vyšli a který by měl bít jejich chloubou. Věc podivná: na druhé stra-

aby si mohli zaevidovat o hlavních dnech sletu a tak posilní se k další ušlechtilé práci, duchovně se spojit s velkou rodinou sokolskou a po sletě dále vytrvale a čestně hájit české jméno ve své nové vlasti, které každý z nás je nanejvýš oddáný.

Pozornost, jaká byla věnována našim jednotám v Praze, dodá jim síly a vytrvalosti v dalších letech. Budou mít na zřeteli XI. všesokolský slet, na kterém se zase všichni sejdou.

Al. K., vzdělavatel jednoty

Krajané,

kupujte u firem, jež u nás inserují!

Při koupi odvolávejte se na inserci v našem časopise!

ně všude vystupují, do všeho se pletou, všemu dobře rozumějí, všude chtějí mít právo a svůj názor uplatnit, kritiku jí až běda a poučují nás, jako by v pravdě byli předáky naši menšiny a zatím — když přijde na př. sběrací arch dobrovolných příspěvků na naši Matičku, už jich nemáte. Už sedí ticho v ústraní a mlčí jako bazilišek, když mu šlápne na ocas.

Nedají zlamaného groše.

Nemyslete, že snad píšete bez důkazů, Bůh uchovej! Jako poctivý žurnalista nemohu si dovolit něco podobného. Mám před očima sběrací arch autentický a docela určitě zřím na něm ta prázdná místa, kde měly být napsány desítky, když už ne stovky!

Vždyt jedná se o pochopení našich povinností. Pohleďte jen na našeho předsedu Matice školské. Vidíte ten jeho zasmušilý pohled, který prozrazuje starosti. Hrozí starosti. Jak to všechno zařídí? Kde sehná potřebné obnosy na vydržování třinácti škol? Věřte, že otec třinácti dětí lépe na tom vychází a nesnáší tolik duševního utrpení.

Proto říkám, více obětavosti, porozumění a snahy pro

Prodám 7 ha půdy se stavbou a 8 ha pronajmu.
Josef Jon, Kneruty, poz. Malin.

dlouho čekat — statek trpěl, upadl a dluh rostl i z procenta. Neponěbly domluvy a rady přátel a známých, Pepa uvkl takovému životu, který jej vedl k zshubě...

Rozléta se o tom jednou vpráva a dospělchi o ní až u Záruda, že statek Pepíčkův věřitelé prodali. Anička pobledla... To on, Pepča, k vůli ní se tak spustil. Skřda statku pole lesa i luk, bývalo to jedno z prvních hospodářství ve vsi a teď?.. — Proč jenom rodiče bránili, mohli se vzít a snad by se tohle nestalo.

Byl pochmurný den. S'unko ani nezavítlo a občas přehnal se drobný deštík. Záruda odejel z rána na jarmarek a nějak dlouho se nevracel. Mladá panimáma si nemchla místa najít. Tak jí cosi v duši tížilo, jako by nešťastí viselo nad jejích krovem. Statek byl stranou vesnice a poněvadž děvečka odešla, hospodyně byla sama doma. Setmělo se už skoro úplně, když na dveře chalupy někdo citelně zabušil.

„Kdo to?“ — tázala se polekaně Anička.

„Pusťte mne!“ — ozval se venku drsný hlas a mladé ženě stuhla krev v žilách. Byl to on, Pepíček.

„Co chceš tak pozdě?“

— „Co chci?“ — pravil mladý muž, z jehož vzezření nekonek nic dtrého. „Chci život, který's mi ukradla, chci srdce, které's mi zabila — tebe chci!“

„Pepo, měj rozum, nevíš ani co

dělaš. To není hezké, že's ke mně přišel teď, v noci, když jsem sama doma.“

— „Hahaha! — to není hezké? — A já jsem rád, že jsem tě našel, že budeš mou aspiň na chvíli“ —

— „Ty, ty chceš, abych volala lidi na pomoc?“

— „Volej si koho chceš, nikdo tě neuslyší, a mně se neubráníš!“ —

— „Mám dítě, Pepo, podívej a smíuj se.“

— „Já a smilovat se nad tebou? A ty jsi měla smilování, když jsem pro tebe nespál, plakal a hlavou o zed' bí? Měla jsi smilování, když mne z rodného statku vyhodili, všechno vzali a do očí se mi smáli? — Pcdívej co jsi ze mne udělala! Teď budeš mou, mou, — aspoň na chvíli, dřív nežli mne čert odnese!“

— „Ježíši, Pepo, prosím tě!“ — Mladá žena tiskla svůj poklad, malého synka, k prsdm.

— „Zabiju toho parchanta!“ — zeslykl zpusťlik.

— „Pomoc! pomoc!“ —

— „Volej si volej! — čerta se dovoláš!“

Leč v tu chvíli zarachotil z kopce od lesa vůz a rozvášnėný vetřelec se zarazil.

Tedy ani tu chvíli jsi mi nedoprála? — Eh, buď prokletá a pamatuji, že mne máš na svědomí! Po těch slovech vyběhl ven a nežli Záruda zahrnul do dvora, zmizel za kopcem.

Ráno jej našli na železniční dráze zmasakrovaného k nepoznání.

organizaci celku nežli bezpřed- mětnou kritiku a chvástání marných slov.

Na Matičku každý našinec dáti musí.

A basta! To je naše právo! „Krajanské Listy“ při dobré vůli a pochopení našineců mohly by míti nejméně čtyry tisíce předplatitelů což značí jen deset ze sta. Není to snad možné? Pochopíte, jak by se starostlivé oko našeho vydavatele a šéfred která radostí zalesklo? „Krajanské Listy“ stály by na výši doby. Česká větev na Volyni reprezentovala by se kulturou a organizací.

Nemohlo by při dobré vůli naše družstevnictví vytoupiti do závratných výší. naše banka prosperovati? Také něse chme'a'ská ústředna prodáva-

la by přímo, nedala by si cen diktovati. Nemyslete, že by naše hospodářská škola dávno stála a naše děti vycházely do života rolnického ozbrojeny národohospodářskou vědou a vymoženostmi technickými, kdyby bylo mezi námi více rozumu pro pochopení našich povinností?

Svolejme širší anketu, rozdělme práci organizační. Zvolme si vůdce! Žijeme jako osiřelé děti, nemáme nikoho, kdo by nás vedl, rozuměl a pochopil, proto bloudíme a nemůžeme se k ničemu odhodlati. Jedině jalová kritika nás jako přišera dusí...

Potom už nebude nutno, abych vám lhostejně, nevševně a chladně našinec podle abecedy jmenoval. Každý bude

**Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA
v Lucku**

Specialita pivovaru
„SAKURA“

Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenity mok.

na svém místě, hotový k obětem a chápající svoje povinnosti k celku

utrpění — krevní výrony tlačící na mch, přetrhané nervy a podobné maličkosti. Je výdělečné činn, ale nevztahuje se na ni pojištění nemocenské. Ušlý výdělek, velké ráklady léčení — to vše je jejím rizikem.

Žena a domov

Opatrnost matka moudrosti.

Dajte na sebe pozor! — volá maminka za májím učiňníkem, který letí do školy, upimám svého manžela jdoucího za povoláním, upozorňuje táta i mamka ratolest sportovního založení. — No jo — to víš — zní odpověď a napomínání si myslí — copak jsem mimink?

A sotva vyjde z domu, hrř za rozjetou tramvají — to bych se na to podíval, kdo z nás dvou to vyhraje. Z tramva e frrr přes ulici — a všek ono mne nic nezajede. A takto a podobně rozumně si počíná devadesát procent lidí od 4 do 40 i výše. Mládež sportovní i mládež zdánlivě klidně studující — ještě dobře, že maminky nezrají její spád. Měly by o sněžné bílé, moderní kadeře levně a rychle vystaráno.

Dražoušek Ing. C. stojí na „štafli“ a pomáhá vššet záclony. To „dítě“ má srdce ze zlata — dej pozor pro kristapána ať nespadneš. Fanynko, pojdte držet ten žebříček s druhé strany... a máma nervosní nad smrtelným nebezpečím si umiňuje, že raděj by po druhé nechala okno bez parády, než se zdravými údy jediného dítěte takto hazardovala. Ale ta dobrá duše neví, že pan Ing. C. lítá s kamarádem v jakéms záhadném, už dávno vyřazeném letadle, jakému by člověk nesvěřil ani kanára. Ze jezdí s druhým kamarádem, patrně také vysoce rozumným mladým mužem v autu rychlostí šílenou a že se baví i takto: pustí vůz na opuštěné cestě na plno — a postaví se na stupátko ruce vzhůru —

schválně co to bude dělat, jestli zvládneme voant nohama. — Jistě je, že za takovéto zcela nespřrtovní podnikání by patřilo mládejcům nejp ve nafackovat a pak e pavřit — ale ono je to jen leich, pouze náhodně prozrazeným tajemstvím.

Dále provozuje milovaný yneček, jenž čtvři nebezpečím vzrušené ruce drž třímetrový žebříček, další ne právě nejbezpečnější sport — plachtění (létání na bezmotorových letounech) a dosáhl už stometrových výšek a setrval ve vzduchu pár hodin nepřetržitě. Podnikavé mláďi se nedá ve své odvaze — často bláznivě — brzdit radami mamink. Ale ví, že by se maminky hrůzou o ně snad na rozum pomátly — tak se vybijí na svou pěst bez vědomí ctěné rodiny. Maminka i táta jsou klidní. Tuhle kluk je v pořádku držený, auta nemá, letadlo teprve ne — tak se mu nic nemůže stát. Jen aby z toho žebříčku na záclony nesletěl.

Je ovšem možno — protože život je pln záhad — převrátit se v autu třikrát kolečk vzhů-

ru a vylézt z pod troskek ien s u' meným nehtem. A je možno letět s třetí přčkou a nádherně zlomit vaz. — Ale řeče jen ta pivní pravděpodobnost úrazu je větší.

Nyní už jistě brzy napadne sn h. Jn co ty svátky budou za námi, to už tak přřředa vzdavky lidem na vztek dělá. Lzá vás — nejkrásnější a snad nejdravější všech sportů! A e ovšem o úraz tu také není n u e Paní X si vlni zlámala na lvřích obě nohy — jako když kosti pod koleny hladce přeseke. Ležela půl roku, nyní chodí pesud o holi. Sečna Y. si už předloni zlámala nohu na dvou místech, těžkou komplikovancu zlomeninou a posud chodí o berlích. Pan N. si vlni při brúšení nějak poškolil kolenní kloub — chodí sice dobře, ale posud má koleno v kožené bandáži.

Paní A. uskakovala před autem, klouzla a prudce si sedla na d'ážbu. Klidně vstala a šla domů. Teprve třetí den hrozné bolesti, převzco do nemocnice, röntgeny a nyní už pátý týden leží v největším

*
A zase slyšíme — mládenec jako hora, d' všeho isko oheň, utrpěl při sportu těžký úr. Leží už tři měsíce a posud se neví, nebude-li amputace nohy nutná. Ale i bude-li neha zachráněn, zůstane navždy nehybná, stejně jako pravice, na níž byly strašným pádem přetrhaný šlachy. Představte si další život takového člověka — snad ho naučí dělat jednu ručou karty nebo podobné výnosné řemeslo. A on se těšil, že dobeude světa. — Těžké úrazy dětí jsou stejně tragické. Roztomilé děvíčko přišlo o oko — malý učiňník nadobro ztratil nepatrným úrazem (upádl na láhev od sodovky) vládu ve třech prstech pravé ruky. — Ve všech takových případech stačila vteřina, aby z nadějného, silného života u dělala hromádku troskek, které budou jen živřit. Úrazové pojistění je každému lehce dostupné není tu vysokých premii a přece zabezpečí alespoň existenci úrazem těžce ohroženou. Umožní i nákladné speciální léčení, na jaké mnohdy nejsu prostředkv, ač mnohdy jedině od toho závisí přímo závažné uzdravení, plná schopnost práce.

(Dokončení příště.)

Předčasné připouštění jalovic.

Ve mnohých hospodářstvích dávají připouštět jalovice před 1 a čtvřtí rokem. Tíž chovatelé nemyslí při tom špatně: dříve chtějí docilit užitku od

chovaného dobytka, snížiti o příliš časně připouštění. Penáklad na odchov. Někteří dleoné domněnky potom kráva, která po prvé se oteřila připuštěná jalovice je pak jíe plně čtyři roky za sebou, dojnější krávoz než později připuštěná. Opak takové dojnější je pravdou, jedná-li se leti dojí 8 litrů, přesto, že při

**TOVÁRNA A SKLAD HOSPODÁŘSKÝCH A MLÝNSKÝCH STROJŮ
BRATŘI POSPÍŠILOVÉ**

Telefon: č. 66.

ZDOLBUNOV.

Generální zástupitelství továren:

WICHTERLE & KOVÁŘÍK v Prostějově.

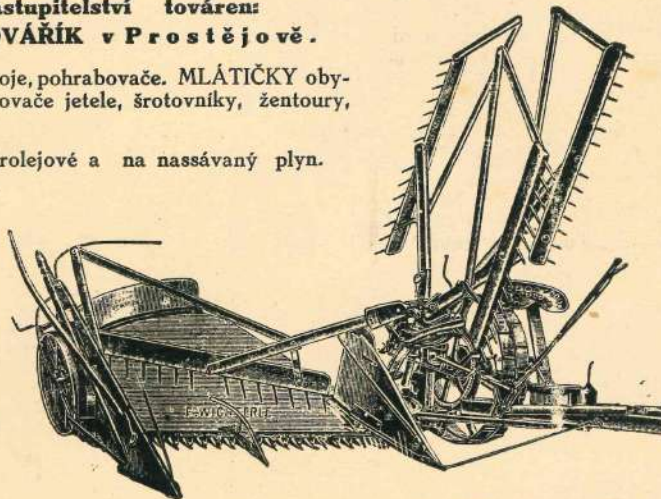
Žací travní a obilní stroje, pohrabovače. MLÁTIČKY obyčejné a čistící, vylušťovače jetele, šrotovniky, žentoury, pastorky, řezačky.

MOTORY: naftové, petrolejové a na nassávaný plyn.
ÚPLNÉ zařízení mlýnů.

UNION, akc. strojírna a slévárna, Československo.

ZAKLADY Przemysłowe Pałaszewski, Polsko.

OPRAVA strojů ve vlastních dílnách.

Nekupujte jiné žací stroje dokud jste si neprohlédli nejnovější typ žacího stroje WICHTERLE-KOVÁŘÍK.

Máme na skladě pálené tašky červené na pokrývání střech. Můžeme dodat na každou stanici vagonově od 5.000 do 10.000 kusů tašek. Je to nejlepší krytina, nebojí se ohně, krup i mrazu.
Náhradní součásti do všech značek žacích strojů.

měsíců, přece však byly mnohem větší než ostatní později připouštěné. Zato obě krávy vykazovaly patrný tělesný nesoulad a jevíly známky slabší konstituce. Kterak jinak se osvědčovaly, nebylo příležitosti zjistit. Ve stájích, kde jalovice se připouští před časně, celkově nebývá vždy pořádný stav a vyrovnanosti dobytka.

Kdy tedy měli bychom připouštět jalovice? To se nedá řídit ani podle určitého stáří, ani podle určité váhy. V našich poměrech u našeho černostrakatého skotu kmene bernskohanáckého je možno připouštět přibližně asi kolem 1.5 roku stáří. — Jsou-li jalovice z lepšího odchovu, odolnější a ranějšího původu, tu bez újmy snesou připouštění dříve, je-li tomu u nich opačně, tedy později. Snad v hovělo by tu toto časové vymezení: od 15—20 měsíců, když přihlédneme k těm okolnostem.

Půda pro meruňky a jejich hnojení.

Meruňky zasluhují pro velice chutné plody, které poskytují, pěstování ve všech domácích zahrádkách. Nesmí však být zapomenáno, že vyžadují místo chráněné, teplé a půdu dostatečně hlubokou, výživnou a také teplou, vápenitou. V těžkých, ulehavých a studených půdách a místech vystavených ostrým větrům se meruňkám nedaří; rovněž tak ne v půdách kamenitých a suchých. Třebasže vyžadují občas i přihnojení látkami dusíkatými, přece nesmí mít dusík v nich převahu, nýbrž má být doplněn draslík a kyselinou fosforečnou. Nejlepší odrůdy jsou: Breda, Nancyská, Houbová, Královská, ranna velká, z Moorparku atd.

Proč vyrůstají na ovocných stromech choroši?

Snad všechny ovocné stromy trpí snadno choroši, to jest houbami, které vyrůstají zřetelně na kůře větví a kmenů, ve skutečnosti však rostou již ze dřeva. Choroši vyrůstají jen na stromech neošetřovaných a zanedbaných, zvláště na těch, kde různá poranění větví a kmenů zůstávají neošetřená, takže do nich vniknou výtrusy, klíci a rozrůstají se. Nepostačí proto odstranění houby pouze od větví nebo kmenů, nýbrž musí se místo, kde chorůs vyrůstá, vyřezati až do zdravého dřeva a ránu pečlivě zahladiti a natřiti roztokem modré skalice nebo zředěným ovocným karbolinem, a po zaschnutí štěpařským voskem.

Všichni kupujeme u firmy

G. VUGMEJSTER,

ROVNO ul. 3-Maja 129.

Donevadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. VUGMEJSTER své komisionní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Edvard Babiacki i Ska.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Grzegowski & Sp.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků ŽIRARDOVSKÝCH závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5.—zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožesin a hotových kožesinových facon, a to: pížmových, fokových, hříběcích, teletinových, krtkových, murmových a j.

Ceny nejnižší!

ČESKÝ OBCHOD

se střížním a galantním zbožím

Kanařasy, purpury, zástěry, prádlo, satové látky a jiné. Barvy trvalé! Ceny stálé!

Vše v nejlepší jakosti u firmy

V. VOLANSKÝ

Zdolbunov, ul. Narutowicza 6.

teleni utrpěla vážné vnitřní zranění.

Avšak vraťme se k tomu, že ani chovatelé při tom nemyslí špatně. Avšak nepromyslí a neprozkoumají tak ve případy do konce. Uvažujme! Tak časně připouštěné jalovice mají ještě nejméně 9 měsíců do plného vzrůstu. Také vnitřní orgány daleko nejsou vyvinuty v číně. A vnitřní úkor tohoto vývoje v útrobních tak časně připouštěných jalovic se vyvine nový organismus — tele. Jaké pak následky toho mohou být než nepříznivé? Matka nedorožte do velikosti, která podle odvodu byla předurčena, mnohé tělesné tvary rovněž se nerozvinou plně a má to za následek tělesný nesoulad. Stejně má se to s vnitřními ústroji: srdcem, plicemi, zažívadly žláami atd., které ve vývoji zůstanou pozadu a nejsou pak schopny patřičného výkonu.

S tím souvisí vlastnosti: slabší nátura, jak běžně říkáme konstituci, náchylnost k nemocem (tuberkulosa), nižší dojnost, špatnější využitkování píče, slabší příplodky atd. Plemenice toho druhu bývají dříve vyloučeny z chovu. Stran některého nepříznivého následku může být výjimka (potvrzuje pravidlo), na př.: Jistý chovatel kdysi upozornil mě na 2 krávy, které po prvé byly připouštěny ve stáří 13—14

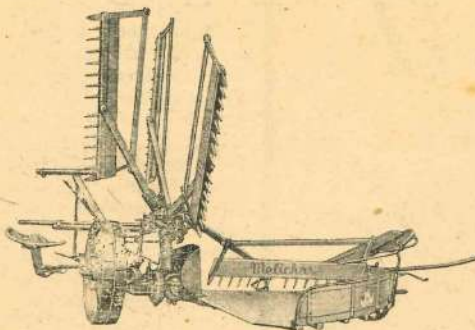

Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte!

CZESKA SPÓLDZIELNIA ROLNICZO - HANDLOWA W RÓWNEM (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

Ul. 3-go MAJA 149.

TELEF. 533.

oznamuje, že již došly z BRANDYSA u. [L.
Československo MELICHAŘOVY

žací stroje

lehké, tiché, důkladné a spolehlivé v práci, nejnovější konstrukce, s olejovou lázní, ocelovým válem, hermeticky krytou nábou, na malém polním kole a patentovaným k rámu přístrojem na okamžité sundání kola a patentovaným věncem (patent Nr. 18711.) Všichni kdož si stroje předem objednali a také ostatní zájemce o ně zveme k odebrání si strojů a prohlídce na skladě v Rovně.

U p o z o r ň u j e m e,

že v roce minulém nehledě k hojně zásobě nestačilo nam ŽACÍCH STROJŮ a mnozí zájemci, kteří se přihlásili ke koupi až přede žněmi, již stroje si u nás koupiti nemohli, neboť byly vyprodány ještě přede žněmi.

Pospěšte si proto se zakoupením strojů.

Na koupené stroje vydáváme tovární záruku.

Ceny a podmínky pro každého zájemce přijatelné.

Sklady: v Rovně ul. 3 go Maja Nr. 149., v Zdobunově ul. Narutowicza Nr. 8. (u pp. Otmar a Kloučka), ve Volkové (u p. Vl. Mračka), v Kvasilové (u p. Vl. Nählovského.)

JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST naskytá se prozíravým hospodářům!!!

Došla právě z továrny z JIČINA

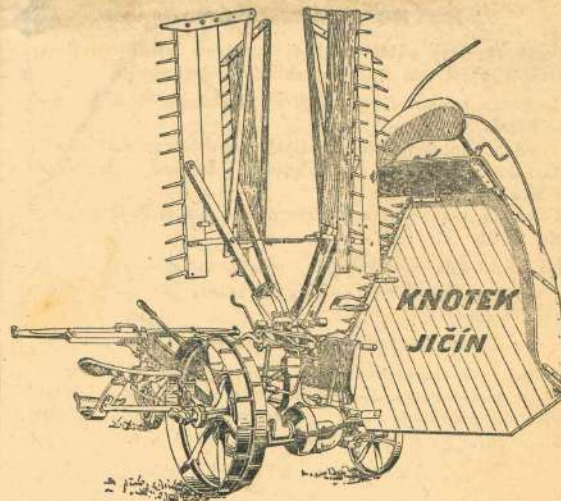
z Československa zásilka

nejnovějších

KNOTKOVÝCH ŽACÍCH STROJŮ

s olejovou lázní, ocelovým válem, kuličkovými ložisky,

S TOVÁRNÍ ZÁRUKOU do skladů staré solidní firmy.

RUDOLF JOZEF a spol,

v Zdobunově, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

MOTORY LORENZ a jiné zahraniční stroje za levné likvidační ceny.

CHMELOVÉ motyky (kracle) zvláště levné.

Navštivte nás, vyhovíme a jako vždy Vás plně uspokojíme! Neodkládejte s nákupem, neboť přívos strojů jest dovolen jen dle kontingentů.

Originální součásti k žacím strojům.

Krajanské listy, týdeník československého lidu v Polsku. Vydavatel a šéfredaktor Josef Foitík, Luck. Tiskem vlastním. Předplatné v Polsku: ročně zl. 10.—, na půl roku zl. 5.—. Do Ameriky zl. 15.—, ročně. Ceny oznámení: celá strana zl. 120.—, půl strany zl. 60.—, čtvrt strany zl. 30.—. Drobná oznámení 10. gr. za slovo.

Odpovědný redaktor: Josef Rejzek.

Drukárna Józefa Foitíka, Luck